

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvvm Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

II. Quæst. An Concordatis opponi possit præscriptio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

7 eultatibus per Concordata concessis præ-
 7 iudicant. Et in eodem sensu accipienda
 sunt allegatorum Doctorum responsa,
 qui cum primis loquantur de gratis ex-
 8 spectatiuis / quas præuentiuas appellant /
 vt hæc minime obtent, quominus Ordina-
 8 rij Germaniæ possint conferre beneficia
 in Febr. April. Iunij, Augusti, Octobr. De-
 9 cembr. mensibus extra Rom. Curiam va-
 cantia: Sicut etiã alie reseruaciones Ger-
 manos non impediunt quominus in Me-
 tropolitanis, & Cathedralibus quibuscun-
 que, atque Monasteriis Sedi Apostolicæ
 9 immediatè subiectis fiant electiones intra
 tempus à Nicolao III. præscriptum. De
 quibus latius infra. Confirmatur supradic-
 ta interpretatio ex Rebuffo *super Reg.* sic
 loquente: Habent (videlicet Regulæ Cancellariæ Apostolicæ) vim legis: In Francia
 tamen, si sint contrariæ Concordatis, istas
 10 Regulas non seruamus. Insuper nos Ger-
 mani circa nostra Concordata fateri om-
 nino cogimur per §. *Quoribus*, generaliter re-
 seruari beneficia in Martio, Maio, Iulio,
 Septembri, Nouembri, Ianuario vbicunq;
 vacantia vsque ad tertium mensem à die
 notæ vacationis.

QVÆSTIO II.

An Concordatis Germania opponi
 possit præscriptio.

PRO affirmatiua parte videntur hæc
 argumenta. Primò, præscriptione
 possumus acquirere alienam iurisdic-
 1 tionem: ius conferendi beneficia indiffe-
 renter in omnibus mensibus est species
 iurisdictionis, ergò illud erit acquisibile
 2 per præscriptionem. Secundò: Quicquid
 possumus obtinere priuilegio, vel indulti
 specialis concessione, id etiam possumus
 acquirere præscriptione: at priuilegia, &
 indulta huiusmodi pascim à Summis Põ-
 3 tificibus conceduntur Electoribus Impe-
 rij, & magnis Principibus ecclesiasticis:
 ergò præscriptione idem consequi pote-
 4 rimus. Tertio: quia Cassadorus *super Re-*
gula Cancellariæ. decis. u. Regulam de triennali

1 possessore extendit in fauorem prouisi ab
 Ordinario de præpositura, seu prima di-
 2 gnitate, non obstantibus Concordatis. Ve-
 rum negatiua est vera, & tenenda: quia
 3 præscriptio non datur vbi deest titulus, &
 bona fides cum possessione, *Abb. in capitul.*
cum nostris de concess. præbend. sed nec titu-
lum, nec possessionem, nec bonam fidem
 habere possunt, qui Concordatis se op-
 ponunt, igitur allegata præscriptio in su-
 mum transit. Minor propositio est clara
 ex Decreto irritante in textu ibi: Et in-
 5 super quoque irritum & inane, si secus su-
 per his à quocumque quavis autoritate sci-
 enter, vel ignoranter contigerit attenta-
 6 ri: Nulli ergò omnino hominum, & c. De-
 cretum autem irritans inficit titulum, &
 possessionem *Caputaquen. decis. 15. par. 3. Flan.*
Paris. de Resig. li. 6. q. 5. nu. 57. Et Decretum ir-
 7 *ritans ligat ignorantes. idem Flan. lib. 5. q. 6.*
nu. 220. allegans ad hoc c. a. de concess. præb. & ca.
dudum. eo. tit. lib. 6. gl. Clem. 1. di. Go. tit. de con-
cess. præb. Card. Zabarel. in eod. tit. Butr. conf. 43.
Gabriel conf. 3. Vnde loco citato dictus Fla-
 8 *concludit Episcopum debere petere abso-*
 lutionem à suspensione etiam si ignoran-
 ter fecerit contra constitutionem Pij V.
 prohibentis, ne Episcopi resignata benefi-
 9 cia conferant suis vel resignantiam con-
 sanguineis, affinibus vel familiaribus.
 Quia sola publicatio Romæ facta sufficit,
 vt constitutiones ligent extra Curiam. *10a.*
Monach. in cap. generalis lib. 6. de Reg. iur. Sarnen.
in procem. Reg. Cancell. col. 33. Et decretum ir-
 ritans afficit omnia, quæ sequuntur, vt nec
 iuris effectum, nec fomentum habeant. *11a.*
idem Paris. lib. 4. q. 7. num. 25. Cassad. decis. 1. nu. 7.
de rest. spol. adde. que ponimus infra q. 4. Bonam
 10 *vero fidem in his excludit conscientia ma-*
 la. Omnium enim conscientiæ afficiuntur
 & constringuntur per constitutionem
 Clementis VII. suprapositam. ibi. De-
 claramus prætenfas collationes, & alias
 11 dispositiones contra tenorem Concordata-
 torum factas & faciendas nullum titulum,
 vel colorem tribuisse, aut in futurum tribuere,
 & c. & eos nullo vnquã tempore beneficio
 Reg. de annali & trienali possessore gaude-
 re potuisse aut posse, & c. Atq; ex his respo-
 12 detur

detur ad primum argumentum: Ius conferendi beneficia in mensibus referuatis ad nullam praescriptionem deduci posse, ex quo sic contra Concordata conferentes, & collationem acceptantes omni titulo careant; & possessio infecta, non possessionis, sed iniquae usurpationis, & verae intrusionis nomen mereatur. Maior igitur prepositio est vera quando in subiectum casum intrant requisita ad praescriptionem. Hinc similiter respondetur ad secundum argumentum, illam maiorem tunc deum veram esse quando subiecta materia compatitur & potest habere substantialia praescriptionis, vid. *titulum, possessionem, & bonam fidem*. Ad tertium respondemus nos credere illam doctrinam Cassadori multis aduocatis, iudicibus, & confessoribus errandi occasionem dedisse, & fortassis adhuc dare, verum stante declaratione Clementis VII. non possumus aliud dicere, nisi quod Cassadorus circa hoc sit expressè reprobatus, & de cetero nequam sequendus. Quia auctoritatem vnius Doctoris, mandato, & declarationi Summi in Ecclesia iudicis praeferre, non potest esse, non summum nephas. Sic apparet quod etsi auctoritas Auditorum Rotae sit maxima, eos tamen importunitate aduocatorum errare posse. Verè enim constat errasse Cassadorum olim Auditorem extendendo Reg. de triennali ad prouisos contra Concordata, ex quo Clemens VII. declarauit tales nullo tempore beneficio Regularum de annali & triennali gaudere potuisse: Vbi nota, quod Pontifex loquatur per verbum potuisse, de praeterito; vt ostenderetur illam constitutionem merè esse declaratiuam Concordatorum.

QUESTIO III.

An Concordatis possit opponi exceptio de non recepta lege.

Qui omnes mouent cuniculos ad impediendas Apostolicas prouisiones, extollunt etiam hanc exceptionem tali clamore: Ordinarij semper huius generis beneficia in quocunque mense con-

tulerunt; quamobrem similia Roma impetrare fas non est, quia in hoc loco, vel in hoc genere beneficiorum Concordata non sunt recepta; & lex non recepta non obligat: Doctores cum gl. in c. de treuga. & pace. Petr. Gregor. Syntag. lur. li. 17. c. 17. num. 30. Flam. de conf. q. 1. nu. 19. & sequent. vbi. quod absque metu incurfus poenas potest legi non receptae contraheri, per Barr. m. l. v. l. §. sed cum antiquitas. C. de Cur. furios. Glossa in capit. de libell. dist. 20. vbi ecclesia Orientalis non recepit Canones de continetia clericorum, & propter hoc non incidit in haeresim, nec peccauit mortaliter c. denig. in fine dist. 4. lae. Aufre. in rep. c. 1. not. 10. de offi. Ord. Rebus. super Concord. rub. de col. §. prescrip. Ordinarij, dices: quod Galli constitutiones Buriales Papae non receperunt.

Circa hoc punctum dico primò. Si re-
petamus acta superiorum temporum antequam in misera Germania sic inualuit haeresis impudici Luteri, & impij Caluini, & quod dolenter dico: apud quosdam politicos catholicos Machiaueli doctrina ab impietate Caluini parum distans; reuoluamus gesta ante nos in Vrbe existentium clarorum ac nobilium Germanorum Curatorum (quorum seriem in alium libellum referuamus) clarè videbimus, non esse Ecclesiam in Germania, vbi non circa omnis generis beneficia impetrationes in Curia factae vigore Concordatorum executionem habuerint; vt legem Concordatorum non receptam nemo iuste allegare possit. Secundo dico, ex ipsis verbis Concordatorum manifestè constare, tam seculares, quam ecclesiasticos Principes, & Praelatos Germaniae laudasse, approbasse, & recepisse articulos Concordatorum. ibi. *Rationabilia, & vtilia, ordinationes, & statuta à partibus ipsis hinc inde approbata, laudata, conclusa, ACCEPTATA & Concordata fecerunt ac ediderunt. Quae verba indubitatam omnino receptionem, & promulgationem huiusmodi articulo- rum important. Ad obiecta respondetur negando hanc legem non esse receptam. Secundo has exceptiones: Lex non recepta; Lex non in vsu, vt plurimum arundine re-*